

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 6. MARCA ROKU 1798. we WTOREK.

Ponieważ Jego Królewska Mość Pruska Pan Nasz Miłościwy przez urządzenie gabinetowe od 19go Stycznia roku bieżącego nakazał raczył, ażeby na wszelkie obce Wódki pachniące, Pomady i Malowidła podwyższony podatek od sześciu srebrnych groszy na Talarze lub 25. procentow podług sprawiedliwego ocenienia, a to dla poparcia krajowej instryi, nałożonym był, przeto takowe Obwieszczenie niniejszym Pismem do publiczney podaie się wiadomości, ażeby się każdy do tego stosować mógł. — Dan w Warszawie dnia 20. Lutego 1798.

J. K. Mości Pruski Południowych Wojskowa i Ekonomiczna Kamera.

DE HOYM. DE GOLDBECK. HELWING.

z Wiednia dnia 24. Lutego.

Ambassador Francuzki General Bernadotte miał już konferencyą z Baronem Thugut Ministrem Stanu w okolicznościach politycznych.

Sekretarz legacji francuzkiej Ob: Godin przybył tu dnia 19. t. m. i przywiozł z sobą od Dyrektaryatu instrukcyą i listy kredencyonalne dla Ambassadora Rzpltey Francuzkiej Generala Bernadotte, który miał będzie wkrótce audyencyą u Cesarza Jmci.

Odebraliśmy wiadomość z Wenecyi, iż nakoniec ogłoszony tam został Patent Cesarzki znoszący wszystkie Municipality, Kommissye, tymczasowe Rady, i wszelkie instytucye od 12. Maja 1697. od którego najwyższa władza do nich przeniesioną została.

Wypis z Listu z Rzymu dnia 10. Lutego.

Z powodu przyjacielskiego wdania się Dworu Neapolitańskiego do Rządu Francuzkiego i do Cesarza, sprawujący interesła Rzpltey Francuzkiej w Neapolu Obywatel Bruet, oświadczył urzędownie temu Dworowi, iż postępowanie wojsk Francuzkich ku Rzymowi, nie miało innego zamiaru, iak domagać się od Rządu znakomitej satysfakcyi, i że Dwór Neapolitański tym mniej powinien się spodziewać iakiegokolwiek przeciw sobie lub swoim krajom nieprzyjacielskiego zamiaru, iż sama liczba wojska Francuzkiego nadto niedostateczna na przedsięwzięcie napadnięcia tego Królestwa, powinna wszelką w tey mierze zaspokoić wątpliwość.

Tym czasem odbieraliśmy tu niestanne doniesienia o zbliżaniu się wojsk Francuzkich do Rzymu. Dowiedzieliśmy się oraz, iż wszystkie Municipality Xięstwa Urbinu i Marchii na rozkaz kommandanta Francuzkiego wysłały swoich Deputowanych do Ankony, dla uznania tego Miasta za Miasto centralne nowej Rzpltey, to jest Rzpltey Ankońskiej.

W miarę zbliżania się wojsk Francuzkich do Rzymu, widzieliśmy tu niezmierną liczbę porozrzucanych po ulicach, i poprzyklepianych po murach Pism drukowanych, zachęcających lud, a osobliwie gwardyą obywatelską, do powstania przeciw Rządowi. Lubo te pisma żadnego niesprawily skutku, przedsięwzięto jednak wszelkie środki dla utrzymania w mieście dobrego porządku w przeswiadczeniu, iż gdyby źle myślący ludzie potrafili skutecznieć wewnątrz rewolucyą, byłaby nieuchybnie nastąpiła w rządzie Rzymskim i panowaniu Papielkim

odmiana. Na ten koniec Oyciec S. wyznaczył 3ch Kardynałów, to jest: Borgia, Rovarella, i Rannuncini, iako Inkwizytorow Stanu dla utrzymania dozoru i spokojności publiczney, z nadaniem im naysobzierniejszey i nieograniczoney władzy.

Wkrótce odebraliśmy wiadomości, iż przednia siraż pod komendą Generala Ceryoni przybyła do Foligno, i że Generał kommanderujący Berthier postępował z armią wynoszącą do 25. tysięcy ludzi, oraz z ogromną artylleryą i ammunicyą wojenną. Na tę wiadomość Oyciec S. wyprawił w deputacyi Kardynała Somaglia, Prałata Arigoni i Xcia Giustiniani, ażeby się udali do Generala Berthier dla weyścia z nim w umowę. Ambassador Neapolitański poprzedził ich kilku godzinami z ofiarowaniem pośrednictwa swojego Dworu. Ambassador spotkał tego Generala w Terni, a potym odprawił z nim długo konferencyą w Narni, lecz bez żadnego skutku. Generał Berthier oświadczył mu, iż niechce się widzieć z Deputowanymi Papielkimi, gdyż miał instrukcyi traktowania z nimi, lecz że przed murami Rzymu da wiedzieć o swoich zamiarach, ażeby zatym ciż Deputowani powrócili do Rzymu, i przełożyli Oycu S. iżby się nieoddalał, zapewniając go, iż o swoią osobę i o odmianę Rządu niczego się obawiać nie ma. — Ambassador uwiadomił o tym Deputowanych; lecz nie mógł dociec iakie były Generala kommanderującego zamiary, i iakiey żądać zamysła satysfakcyi, wiadomo mu tylko było, iż Generał Berthier weydzie do Rzymu z całą lub z częścią swojej armii. — Te były wiadomości z którymi Ambassador i Deputowani powrócili do Rzymu.

W tym przeciągu czasu Oyciec S. i całe kollegium namyslało się względem oddalenia się do Neapolu. Lecz łatwo się można było domysleć, iż za wyjazdem Papieża, nastąpiłaby rewolucya, a Rzym byłby uznany za kraj opuszczony i zostający bez Rządu. Uwiadomił zatym Oyciec S. przez listy całe kollegium, iż w żadnym przypadku nieopuszczi Rzymu, i że pragnie ażeby wszyscy Kardynałi za jego poszli przykładem. Mimo to jednak, Kardynałowie Albani i d'York wyiechali za granice na dniu wczorayszym.

Przy wyjeździe ambassadora Neapolitańskiego i deputowanych Papielkich, ambassador Hiszpański kawaler Azara, odebrał list od Generala Berthier, z prozbą, ażeby przyjechał do Civita Castellana dla pomowienia z nim. Na tychmiał ten ambassador wyiechał do Generala Berthier, a dnia wczorayszego nazad do Rzymu powrócił, i znowu tegoż wieczora do niego odiechał. Można było poznać, iż wojska Francuzkie w krótkie wkroczą do Rzymu, i że w przypadku iakiegokolwiek negocyacji, minister Hiszpański będzie iey tłumaczem i pośrednikiem. Mowią przytym, iż ambassador Neapolitański czyni w swoim pałacu do wyjazdu przygotowania.

Za pierwszym kawalera Azara od Generala Berthier powrotem, Kardynał sekretarz Stanu wydał edykt, w którym uwiadomia lud o zbliżeniu się armii Francuzkiej, uprasza każdego o przyjazne Francuzow przyjęcie, i zagraża karą śmierci, ktoby

się ważył naymniey ich obrazić, lub w iakimkolwiek spokojności publiczną mięszać sposobie. — Procz tego wysłano Xcia Giustiniani i Xcia Gabrieli dla towarzyszenia Generalowi Berthier przy jego wyjeździe do Rzymu.

Dzisiejszey nocy część armii zajęła górę Mario, która od strony Wawkanu wznosi się nad Rzymem; tam poosadzali armaty i mozdzierze z bombami. Sam Generał kommanderujący nocował w mieszkaniu wicylskim Mellini. Tego poranku reszta armii opasała Rzym i przyległe zajęła okolice. Generał Berthier żądał, ażeby wojskom jego wydany był zamek S. Anioła, a w tym momencie w którym to piszę, Gwardya Papiezka zaczyna się z tym zamkiem rozstawać.

z Londynu dnia 9. Lutego.

Mungo Parke wydał na publiczność opisanie fzczeulow o nowym mieście Houffa w głębi Afryki leżącego (o którym wspomnieliśmy w Nr. 14. naszej gazety) dostrzegł, on iż tam płynie rzeka Niger od wchodu podług historyi Herodota. Rzeka ta w wielu miejscach szersza jest od Tamizy, mieszkańcy używają podwoynych czolnow dla przewożenia się na niey. kraie, które ta rzeka oblewa, mają więcej nad sto mil długości, i przeszło 50. szerokości. Mungo Parke wyraża, że zaczawszy od brzegow zachodnich Oceanu, uszedł około tyśiąca mil ku środkowi kraiu. Kraj ten zamieszkały jest przez murzynow, znajdując się tam także Maurowie lecz tych mnieysza jest liczba. Grunta uprawiane są przez niewolnikow, którzy innych procz motyki nieużywają narzędzi. właściciele nie znają użytku pługa i nieutrzymują bydła. Nie znają tam innych rękodziel procz materyow bawelnianych, które każda familia na własne wyrabia potrzeby. Mają kruszce żelazne, które przepalają za pomocą ziemnych węgli, i z których robią noże i inne narzędzia. Miała ich nie są tak dobrze budowane iak te, które się znajdują w stronie południowej Barbayi, domy z nilkimi dachami, iedno tylko noszą pietro i niewiadać tam gmachow publicznych. W całej prawie rozległości tego kraiu Mungo Parke niewiadał o mieszkańcow inney żywności procz żyta Indyjskiego i chleba robionego z pewnych owocow. Mówi także o drzewie, które nazywa Drzewem mastowym, ponieważ orzech owocu zawiera w sobie pokarm mający smak, kolor i gęstość miala. Lud jest nieoswiecony i balwochwalczy. Naysobzierniejszy sposob zwiedzania tego narodu jest sprawować konszt felczerstwa lub czarodzieystwa. Zamiana ich potrzeb dzieie się przez proszek złoty, lub przez kouchy nazwane Cauris, które także w Indyach są używane zamiast pieniędzy. Lud ten nie jest dla cudzoziemcow ani dzikim, ani frogim. Gdy Mungo Parke rozstawiał się z naczelnikiem czyli Królem iednego z nayrozlegleyszych kraiw, położonego na 550. mil od zachodnich brzegow, Król ten lubo go rozumiał być szpiegiem, podarował mu iednak 5. tysięcy kouchow. Podroźni nie mają przyczyny lękać się Lwow i innych frogich zwierząt. Mungo Parke więcej się przelstrzał na spotkanie iednego Maura, iezeli 20. lwow razem.

z Paryża dnia 17. Lutego.

Uważając tu, iż gdyby Anglicy chcieli przeszkodzić złączeniu się Floty Hiszpańskiej z Francuz-

ka, musieliby najprzód oderwać od swoiey Floty 20. okrętów. *Hiszpani* mają ich 40. trzebażby z tym przeciw nim równą wystawić liczbę. *Brest* jest wstanie uzbroić przynajmniej 30. okrętów, *Anglicy* byłiby przymuszeni wyprowadzić przeciw nim 40. okrętów, a przynajmniej 23. lub 24. przeciw *Hollandrom*, gdyby ci 18. tylko uzbroić ich mieli.

Tym sposobem choćby *Francuzi* posiadali mniejszą liczbę okrętów, *Anglicy* dla utrzymania swoiey na morzu przewagi potrzebowaliby przynajmniej 150 okrętów uzbroionych i uekwipowanych, lecz gdzież znaydą dostateczną liczbę ludzkie? (*Wypis z Monitóra*.)

Dziennik *la Feuille de la Gironde* donosi o przyłączeniu się do Floty *Hiszpańskiej w Cadix* 19. okrętów *Francuzkich* i bywszych *Weneckich*, z szródziennego morza.

Obywatel *Prinet* podał Dyrektoryatowi projekt pływającego obozu, złożonego z statków zupełnie nowego kształtu. Trwałość jego ma być tak mocna, iż potrafi wytrzymać wszystkie przypadki morkie, i wszystkie ataki nieprzyjacielskie. Wynalazca podejmie się wybudować ten oboz w wielkości przysposobowanej do pomieszczenia 100,000. wojska. Wielu znakomych artystów roztrząsało ten projekt, i osądziło go za godny uwagi Rządu.

Obywatel *Sotin*, złożył urząd Ministra Politycy, i objął go Obywatel *Dondeau*, który już był Szefem tegoż samego wydziału pod *Merlinem*.

Obywatel *Sotin*, ma zastąpić miejsce Ministra Pełnomocnego w *Geni*, po Obywatelu *Falpoult*, który złożył swoią dymisję.

Drzewo wolności zaszczerpane zostało na wierzchołku wielkiej góry *S. Bernarda*. Po uskutecznionej już w obydwóch *Walezyach* Rewolucyi, można wierzyć, iż cała *Szwajcarya* składać będzie jedną i nierozdzielną Rzplta.

Sesja sekretna Rady 500. dnia 24. odprawiona, miała za cel przyłączenie *Mühlhausen* do *Rzplty Francuzkiej*.

Insurrekcyja nieulata w *Korsyce*; General *Vaubois*, upraszał Rząd o przysłanie 10,000. wojska.

General dywizyi *Delafstre* znany pod imieniem *Tilly*, inspektorem czterech dywizyi zachodnich, mianowany jest Inspektorem wojsk *Francuzkich* na usługę *Rzplty Batawskiej* zostających.

Mylnie doniesiono o powrocie Generała *Hedouville*. List z *Brest* pod 8mym tego miesiąca pisany, wyraża, iż wyprawa do *St Domingo* jest już w zupełnej do rozwinięcia zagłówności, i tylko na pomysłny wiatr oczekuje.

Mówią o przybyłych tu świeżo depezach z *Portugalii*, i że Dwór *Lizboński* po uzaleniu się nad aresztem swego Pełnomocnika, doprasza się o paszport dla nowego Połta; iż zostaje w mniemaniu, iakoby już wojna między obiema *Mocarstwami* była ukończona. Pan *d'Arango* znajduie się zawsze w *Temple*. Nie ma podobieństwa, ażeby został uwolnionym bez iakiejkolwiek decyzji względem zalkarzenia onego. Niewiadomo przez kogo ta okoliczność roztrząsaną będzie.

Zapewniają, iż Dyrektoryat niewyszle Ambasadora do *Konstantynopola*, lecz tylko sprawującego interesła.

Wydana przez Dyrektoryat Wykonawczy Rezolucya uwolniła od sekwestru dobra deportowanych do *Cayenny*, iako to: *Barthelemy, Pichegru, Roovere, Barbé-Marbois, Lafond-Ladebat, Aubri, Murinais, Tronçon-Ducoudray, Villot, Dalarne, Baurdon, Lavilleheurnois, Ramel, Brothier, Dossenville*. Te dobra oddane będą Plenipotentom tych osob.

Na iedney z ostatnich sesji Rady 500. Obywatel *Audouin* czynił rapport o urządzeniu Teatrow Narodowych, i względem kwestyow przez *Cheniera* podanych: 1.) Czy należy umiarkować terażniejszą Prawa o Teatrach?— 2.) Jaka ma być istota dozoru, który Dyrektoryat Wykonaw. mieć nad nimi powinien?— 3.) Jakim sposobem należy urządzić nagrody mające być udzielanemi Teatrom, które liatecznie zasługiwać się będą *Rzplty*.

Pierwsza część rapportu wyiaśnia to prawidło, iż Teatra powinny się przykładać do instrukcyi publiczney, iż mają być pomieszczone w rzędzie instytucyow *Rzplty* iak publiczne; iż trzeba Rządowi oddać staranie doprowadzenia ich do tego zamiaru.

Mówca odpowiada potym na zarzuty przeciwko temu projektowi czynione: — Urzynywano, iż Teatralne widoki niewplywały w obyczaie i publiczne zdania, których powszechnie są tłumaczami; iż nie można w Teatrach ustanowić tey różnicy, iaka została wniesioną do innych stanow; iż gusta równie iak fizognomie są odmieniające się, i że nie można nikomu wydierać wolności bawienia się. Powzięchna na to odpowiedź jest, iż Teatrow nie należy uważać iako handlującą profesję, ale iako szkołę instrukcyi publiczney. A na dowód słuszności tey myśli, Ob: *Audouin* wyraża swoy żal, iż nie żyją za naszych czasow *Corneille, Racine*, a nadewzwyż *Moliere*, którego nazywa *Prawodawcą Teatru*. Daliby poznać przez powstanie przeciw występkom, iak jest mocny oręż teatralnych reprezentacyow.

Mówi nakoniec o nadgradach dla *Antrepreneurow*, *Aktorow* i *Autorow* sztuk teatralnych, i że zamiar *Kommissyi* jest sprzyać tey instytucyi.

z *Hagi* dnia 18. *Lutego*.

Tęgo poranku zgromadzenie konstytucyjne odprawilo nadzwyczajną sesję z powodu listu, który Prezydent odebrał od władzy wykonawczej względem wymowienia się wielu osob od przyjęcia urzędow w administracyi, do których były mianowanemi. Dekret w tey mierze zapadły, a od całego zgromadzenia i od arbitrow z oklalkiem przyjęty. Stanowi nie tylko utratę wszystkich praw obywatelskich, ale nawet wygnanie z kraju tych, którzy wzbraniać się będą służyć oyczyźnie na tych stopniach, do których zostaną zawołanemi.

Reforma w administracyach prowincjonalnych i znieśnienie wydziałow przyłożą się do powiększenia dochodow przez znaczne zmniejszenie wydatkow. Sama administracya *Holandyi* kosztowała 200. tysięcy zł: gdy terażniejsza cięła administracyi tego placu wynosi tylko do 50. tysięcy złotych. Wszystkie wydziały, z których każdy składał się z 21. członkow, zastąpione będą przez ministrów. Zmniejszenie pensyow, które dochodziły do miliona, jest trzecim oszczędności źródłem. Lecz nadewzwyż w departamentach wojny i marynarki zamiarem jest w prowadzić najszczęśliwsze gospodarstwo, i znaczne oszczędzić kosztu.

Officerowie regimentu *Niemieckiego de Waldeck* niechcieli wykonać przysięgi republikantkiej, zasadażąc się na wyrazach swoiey kapitulacyi, która przepisuię szczególnie przysięgę wierności. Lecz zgromadzenie konstytucyjne skasowało natychmiast officerow wraz z kapitanem *Zielberg*, który nowe przysięgi wcale wykonać niechciał, i mianowało do kommanderowania tymczasowo regimentem, subalternow, którzy woli prawa stali się posłusznemi.

Donoszą z *Dunkierki*, iż General *Bünaparte* przybył tam w licznych towarzysztwie, i z wielką przyjęty został okazaloscia. — Oczekiwany jest teraz w *Ostendzie*. Rozległość morza zaczawszy od uścia *Skaldy* aż do *Calais*, okryta jest okrętami wojennymi *Angielskimi*, a stanowilko *Dunkierki* jest nieiako w oblężeniu trzymane.

z *Turczach* dnia 4. *Lutego*.

W wojsku buntowniczym *Basmana-Oglu* potrzebno wiele Officerow z różnych Narodow, biegłych w taktyce i inżynieryi. To wojsko jest opatrzone w liczną artylleryę. — Mieszkańcy *Serwii* najwięcej w tey wojnie cierpią. *Basman-Oglu* zbiera teraz mocną armią pod *Widdinem*. — Ogłosił się on zupełnym protektorem *Grekow* Porcie podległych.

z *Rastadt* dnia 19. *Lutego*.

Odpowiedź Deputacyi *Rzeszy* na Notę Pełnomocnikow *Francuzkich* pod datą d. 14. t. m.

Mieliśmy gruntowną nadzieję, iż okazana będzie w nocie pod 10. t. m. poznania w całej swoiey roz-

ciągłości umiarkowanych warunkow pokoju, przekona pełnomocnikow *Rzplty* *Francuzkiej* o mocnym pragnieniu *Rzeszy* zbliżenia się do pokoju. Lecz przeciwna nota tegoż dnia podana nie odpowiada temu życzeniu, i szczególnie popiera tylko propozycyę na dniu 18. t. m. przez *Legacyę* *Francuzką* uczynioną względem ustanowienia zasady pacyfikacyi. Lubo *Rzesza* znajduie się teraz w przedsięwzięciu nieopierania się dłużey powtarzanym żądaniom zrobienia tey zasady, iednakże pełnomocnicy *Francuzcy* roztrząsnawszy na nowo ważne przyczyny wyrażone w poprzedzających notach, sami osądzą, iak mało przystać można na proponowaną w całej swoiey obszerności zasadę, podług której *Ren* żądany jest za granice obydwóch krajow. Dla dania iednak większego powolności dowodu, i dla iak najprędszego pozyskania pokoju, deputacya mniema być potrzebą (nie bez wielkiego żalu) nie upierać się w czynieniu najwyższych ofiar.

Gdyby zaim *Rząd* *Francuzki* przystał na umiarkowanie warunkow pokoju, tak iak się po jego sprawiedliwości spodziewać należy, i gdyby tylko żądał połowy krajow *Rzeszy* na lewym brzegu *Ren* położonych, możnaby podług tey zasady czynić negocyacye, a w ten czas szłoby tylko oto, ażeby *Francya* deklarowała chęć swoią względem części krajow, które mają być ustąpione, przy rozmaitych umiarkowaniach, ze wyzecz miar neodbitych, i mając wzgląd na ustanowienie ile możności linii militarynych.

Po tey ofierze *legacya* *Francuzka* nie może już w żadnym sposobie powątpiewać o szukaniu szczerych do zawarcia pokoju sposobow. A zaim *rząd* *Francuzki* nie znajdzie już żadney przeszkody do zapewnienia w tym przeciągu, ażeby dochowane było najszczęśliwsze armistycium, i oddalone zostały wojska z lewego brzegu *Ren*, tak iak w tey mierze częste zachodziły prośby.

Dnia 20. *Lutego*.

Odpowiedź pełnomocnikow *Francuzkich* na notę Deputacyi *Rzeszy* pod dniem 19. *Lutego*.

Nota Deputacyi *Rzeszy* dnia wczorajszego wieczorem *Ministrom* pełnomocnym *Rzplty* *Francuzkiej*, z strony *Hrabiego de Metternich* pełnomocnika *Cesarza* *Jmci* podana, wystawia umiarkowanie niezgodne z wyzecz miar z oświadczoneym przez *Rzplta* *Francuzką* żądaniem.

Proponowany w tey nocie podział zostawilby wszelkiego rodzaju nieprzyzwoitości przywiązane do granic naturą nie oznaczonych, nie podając żadnego szczególnego pożytku, których mógł z temi nieprzyzwoitościami utrzymać szalę.

Gdy potym zwroci się uwaga, iż pobudki, przez które *Deputacya* *Rzeszy* sprzeciwiała się dotąd propozycyi *Rzplty* *Francuzkiej*, odpierałyby niemniej czasitkowe iak całkowicie odstąpienie, a zaim, iż ofiara połowy jest wyraźnym nieważności tych pobudek przyznaniem, nie można usprawiedliwić przyczyn, dla których *Deputacya* *Walczy* ieszcze o drugą połowę; mianowicie gdy sobie przypomni, iż w pierwszej swoiey Nocie zasadażąc się, także na uwadze, mały tych krajow ważności.

Z innych miar wiadomo jest, iż *Xiążęta* i *Stany* mające swoie dziedzictwa na lewym brzegu *Ren*, uczyniły oświadczenie względem odstąpienia, którego uznają potrzebę, a tak same osobiście i ukryte względy mogą wieść spor z powszechnym życzeniem, które woła o pokoy po dłużey i okropney wojnie.

Rzplta *Francuzka* winna jest powszechnemu upragnieniu, winna jest samey sobie, ażeby się przykładać do przedłużenia nieszczęść, któremi ludzkość jest obarczona, znosząc dłużey przewłoki, których niechęć na robienie nowych związkow publicznie używa. Przewo ministrowie *Francuzcy* oświadczaia, iż mocniej iak kiedy obstawiają przy zupełności swoiey propozycyi. Żądaią rychley i wyraźney odpowiedzi na zasadę, która od dawną była przewidziana, od wszystkich dobrych umysłow

za przyzwolitą i potrzebną, uznana, od stron największy w tym interes mających pozwolona, która nakoniec odstępuje tylko tego co już Rzeplta posiada, i zabezpiecza przyszłą obydwoch krajów spokojność. Do Członków Deputacyi Rzeczy należy rozważyć, jeżeli się mniemają być w odpowiedzi za wszystkie nieszczęścia, któreby za sobą w tym zdarzeniu upór lub przewłoka sprowadzić mogła.

W Rastadt dnia 2. Ventose (20. Lutego) Roku 6. Rzeczypospolitey.

TREILHARD, BONNIERS.

Listy z Paryża pisane zapewniają, iż General Bonaparte, nie opuści już swoiey armii przed skutecznym wyładowaniem do Anglij. To przedsięwzięcie nastąpić ma przed końcem miesiąca Marca.

Obywatel Maingaud przesłał wszystkim kantonom Szwajcarskim po jednym egzemplarzu projektu konstytucyi P. Ochs. Podług tego projektu Lucerna będzie tymczasowo głównym miejscem nowej Rzeczypospolitey iednej i nierozdzielnej.

Zapewniają, iż miasto Bienna żąda się przyłączyć do Francyi, i że na zgromadzeniu mieszczan i magistratu dnia 7. t. m. uchwalono wysłać do Paryża deputacyą, któraby się udała do dyrektoryatu z żądaniem tego przyłączenia. — General Schauenbourg dnia 18. ma przenieść główną kwaterę swoiey armii z Delmont do Bienna.

General Sainte Suzanne przybył do Strazburga i objął komendę 5. dywizyi wojskowej, która się rozciąga od Huningi, aż do Landawy. — Francuzi pracują z największą ufnnością około przywroczenia fortyfikacyow twierdzy Kekl, która się zawiera w obrebach tej komendy.

z Bazylei dnia 10. Lutego.

Ten który tu jako Deputowany przybył dnia 7. t. m. z Berny dla traktowania z pełnomocnikiem francuzkim Ob: Mengaud, był Major Rey. Ob: Mengaud kazał go przypuścić do siebie iedynie na proźby emigrantow z Arau. Przyjąwszy go dość zimno, dał mu następującą krótką deklaracyą: Iż jeżeli nie jest już za późno, Berna ma wysłać do niego pełnomocnikow z nieograniczoną plenipotencyą. Dał mu także egzemplarz nowej Konstytucyi napisanej dla Szwajcarow, z wyrazem, iż taka jest wola Dyrektoryatu.

Wczoraj przeprowadzono tedy 50. armat francuzkich ku granicom Bernejskim.

Rząd Bernejski przesłał następujące Pismo Dyrektoryatowi Francuzkiemu:

Obywatele Dyrektorowie! Pozwolicie ludowi Bernejskiemu, który nayscisley z rządem swoim złączony, przemawia do was przez usta nasze, pozwolicie, szczerze i otwarte uczucia swoje, względem stosunkow w których się z rządem Francuzkim znajduje, z śmiałą odwagą i meństwem, iakie mu przystoi, w obliczu wielkiego Narodu oświadczyć. Od wieków przywykły z ludem Francuzkim dobre dla siebie uznawać sąsiedztwo, dając mu liczne swe niewątpliwe przyjaźni dowody, lud ten nie mógł bez żywey boleści dostrzedz tak wielkiey odmiany, i widzieć zrywające się te szczęśliwe, a dotąd nie przerwane trwające przyjaźni związki. Lud ten ożywiony nayszczerszym i pełnym szacunku uczuciem, w związku z rządem swoim, bierze to sobie za nayswiętszy obowiązek oświadczyć wam Obywatele Dyrektorowie, że najmocniey sobie pokoju, oraz przywroczenia zobopólney przyjaźni i dobrego sąsiedztwa życzy, i jest gotowym, gdyby iakie między Narodem Francuzkim a naszym zachodzić miały trudności, one usunąć i zatrzeć ile to uczynić się pozwoli, bez uszkodzenia niepodległości wolnego Narodu, którą on postanowił aż do ostatniey krwi kropli utrzymać i bronić. Pełni zaufania w siłności, pretensyi ze strony tego wolnego ludu, obiecujemy sobie po sprawiedliwości waszey Obywatele

Dyrektorowie, iż prędka i pomyslna na nie wasza nastąpi odpowiedź. W tym przypadku spodziewamy się niezawodnie, że cofnąc kazecie wojska swoje od granic naszych, gdyż na ów czas i lud nasz który iedynie w celu własney obrony chwycił się oręża, podobnież zwinie przygotowane do wojny chorągwie swoje. Powtarzamy nayufilniej proźbę naszą — Nayprędszey odpowiedzi żądamy, abyście byli zapewnionemi o rzetelności naszego ku wam i Narodowi Francuzkiemu uszanowania.

Powolni na usługi wasze, Rząd w związku z Ludem Rzepltey Bernejskiey.

Podług planu konstytucyi Obyw: Ochs, Rzeplta Helwetow, będzie Jedną i Nierozdzielną. Rady Przewodawcze postanowią miasto, które uważane będzie iako Stolica Helwecyi. Związki Gryzonow zaproszone będą, ażeby składały część tego nowego kraju. Jeżeli na to przystaną, podział Kantonow będzie następujący: 1.) Kanton Walezji, główne miasto Sitten. — 2.) Kanton Lemañski, główne miasto Lauzanna. — 3.) Kanton Fryburga, łącząc w to Peterlingen, Wyllisbourg, aż do Brush i Murten, główne miasto Fribourg. — 4.) Kanton Bernejski (oprócz kraiu Wodzkiego i Argau) główne miasto Berna. — 5.) Kanton Soleure, główne miasto Soleure. — 6.) Kanton Bazylejski z przyłączeniem części Frickthal, główne miasto Bazylea. — 7.) Kanton Argau, łącząc w to Arburga i Zoffingue, główne miasto Aarau. — 8.) Kanton Lucerny, główne miasto Lucerna. — 9.) Kanton Underwald, łącząc w to Fagelburg, główne miasto Stanz. — 10.) Kanton Uri, łącząc w to dolinę Ursen, główne miasto Altorf. — 11.) Kanton Bellinzone (czyli cztery Woytołstwa Włokkie Livin, Bollenz, Riviera i Bellinzone) główne miasto Bellinzone. — 12.) Kanton Lugano (czyli 4ry Woytołstwa dolne: Lugano, Mendrisio, Locarno i Valmaggia) główne miasto Lugano. — 13.) Kanton Rhecyi (związku Gryzonow) główne miasto Coire. — 14.) Kanton Sargau, łącząc w to Rheintal, Sax, Gams, Vendenborg, Garteren, Rapperswyl, i March, główne miasto Surgen. — 15.) Kanton Glarys, główne miasto Glarys. — 16.) Kanton Appenzel w alternacie z Herisau. — 17.) Kanton Targowii, główne miasto Frauenfeld. — 18.) Kanton St Gall (z miastem i całym terytorium, które należało do Xcia Opatu), główne miasto St Gall. — 19.) Kanton Szafuzy, główne miasto Szafaza. — 20.) Kanton Zurich (oprócz Winterthur) główne miasto Zurich. — 21.) Kanton Zug łącząc w to Miasto i Hrabstwo Baden nad Limat i wolne Woytołstwa, główne miasto Zug. — 22.) Kanton Zwitz (z wyłączeniem Gersau, Kusnach, Einsiedel i Hofen, główne miasto Switz.

Dnia 17. Lutego.

Dnia 12. t. m. Zgromadzenie nasze Narodowe wydało dekret wyrażający w treści: iż Rzeplta Bazylejska wyrzeka się wszystkich praw panowania nad woytołstwami Włokskimi, które uznaje za kraj wolny. Zgromadzenie oświadczyło woytołstwom przyjaźni i braterstwo, i zaprasza ich, ażeby się przyłączyły do kraiu Helwetow. Postanowiono oraz, ażeby o tym dekrete uwiadomić kantony Lucerny, Zurich i Szafuzy, w nadziei, iż pojdą z tym przykładem.

Od granic Szwajcarskich d. 15. Lutego.

Obywatel Maingaud pisał do kantonow Szwajcarskich pod d. 10. t. m. list, w którym ich zapewnia, iż skoro tylko rozmaite rządy, osobliwie rząd kantonow Soleure i Berny, oddały swoje wojska i za przykładem Berny i Lucerny, ogłoszą prawdziwą wolność i równość, wojska Francuzkie, które nie mają innych rozkazow, tylko przeciwko Bernie i Soleure, dowiodą przez swoje od granic Szwajcarskich odstąpienie, iż Dyrektoryat Francuzki nie miał innych zamiarow, iak tylko zniesienie w krajach Szwajcarskich oligarchii i daleki był od projektow przeciwko terytorium lub samowładności lu-

du Szwajcarskiego, którego zawsze uznaje być wolnym i niepodległym.

z Bern dnia 7. Lutego.

Wydziały tutejsze ogłosiły wczoraj odezwe do mieszkańców, która się tu w treści umieszcza: — Oczekiwania wasze, kochani współziomkowie w pozyskaniu nowych praw i konstytucyi, nakoniec spełnione zostają. W iednym dniu z ludu słabego i niedołęznego staliście się ludem silnym i poważanym. To jest wysokie przeznaczenie człowieka, iż zmierza zawsze do wydoskonalenia iefiestwa i znacności swoiey. Wszystkie dzieła ludzkie powinny się z biegiem upływających wiekow ulepszać. — Gmach Rządu naszego od wiekow stojący, przy niektórych swych zaletach miał swe błędy i niedołęności, a Oycowie tego kraiu czuli już dawno potrzebę onego ulepszenia; i z upragnieniem wyglądali spokojnych momentow dla dogodzenia powszechnym życzeniom. Nic wam więcej nie pozostaje, iako stać się godnymi tych szanownych praw i wolności. Rząd dobry może być tylko owocem zimnego rozsądku i spokojnego umiarkowania. Wyrowadzenie takowey budowy jest dziełem doyrzewiałego czasu; lecz zaczynać zrzucanie dawnego gmachu wprzód niż nowy może być wyflawionym, byłoby to podawać się na wszelkie burzliwe powietrza niewygody. Gdy nawałność zagraża z obłokow Żeglarzom, czują na obowiązki powołania swego Sternik, umacnia tym silniey Rudel; lecz razem może rozbijać świeże żagle, aby okręt tym prędzey mógł zdążyć do portu. Zbawienie Oycyźny, uszczęśliwienie wasze i potomkow waszych, jest teraz w waszych rękach, kochani współ-obywatele. — Gdyby zaś po tym wielkim dziele Ziednoczenia, które wam dziś zapowiadamy, nie mieli się jeszcze rozbroić nieprzyjaciele nasi; gdyby się jeszcze kto zmiarzył, któryby chciał znieważać świątynią naszej wolności, na ów czas głos Oycyźny zgromadzi wszystkich około niego synow. Znaćcie, Obywatele, za co wam walczyć należy. Uroczyste zapewnienie wam Praw waszych, ma być chorągwią, przy której stanąwszy, wyobrażać będziecie nieprzelamany mur przeciw wszelkim zamachom nieprzyjacielskim. Nad strumieniami krwi powiewać będzie nasza chorągiew, lecz iey nigdy nie opuścimy, lub ją przynieśliemy do naszych siedliłk, lubich więcej niebędziemy oglądając. A jeżeli wyrok Opatrzności przeznaczyl dla nas to co jest w życiu ludzkim nayokropniejszego, przeięci wielkimi imionami przodkow naszych, i wspomniawszy na krew, którą za swoich wylali potomkom, oświadczamy się przed całą ziemią i przed potomością, oraz przed obliczem Wszechmocnego Boga, iż się raczej zagroźbiemy w gruzach naszej oycyźny, niż zebysmy mieli pod ucilkiem uginać karki. — Możemy zginąć, lecz nasz honor nigdy nie zginie.

z Bernie dnia 5. Lutego 1798.

z Carlsruhe dnia 15. Lutego.

Deputacya Trewiska Doniosła Pełnomocnikowi Cesarzkemu na dniu 17. Grudnia roku przeszłego, w jakim położeniu znajduje się Garnizon twierdzy Ehrenbreitstein, oraz, iż Jego Elektorskiej Mości zbywa na wszelkich sposobach opatrzenia wojska swego w zółd i potrzeby życia. W tymże samym czasie Jego Elektorska Mość uczynił w tej mierze przełożenie Cesarzowi Jego mości, i prosił o wsparcie i ratunek, lecz żadney nie odebrał odpowiedzi. W tym przeciągu czasu, Elektor Jmć myślał o tymczasowym zabezpieczeniu temu niedostatkowi; teraz zaś wyczerpane są wszelkie źródła, a zapas pieniężny zaledwo tylko na ieden miesiąc wystarczyć może. Jeżeli więc w krótkim czasie posiłki i pomoc dodane nie będą, wojsko Elektora na początku przyszłego miesiąca Marca, niezawodnie zostanie rozpuszczone; a tym sposobem, twierdza wyżej wspomniona wraz z całą iey Artylleryą opuszczona, dostanie się w ręce nieprzyja-

ciot. W tych tak nagłych okolicznościach, Deputacja Elektońska *Trewirska* odnawia prośbę swoją do Pełnomocnika Cesarzkiego, aby w ciągu niniejszego miesiąca niechronna pomoc była uczynioną, iżby to nieszczęście zawczasu było usunięte.

W czasie traktowania względem Izańcu *Reński*go przy *Manheimie*, General Francuzki *Ambert*, dał się słyszeć, że w warunkach traktatu pokoju w *Campo Formio* wyraźnie umówiono zostało, iż Rządy *Francuzkiej* Izańciec *Reński*, przy *Manheimie* na lewym brzegu *Renu*, ma być utracony.

z *Ratyżony* dnia 17. Lutego.
List z *Wiednia* pod datą 12. t. m. znajdujący się w Dzienniku wychodzącym w tym mieście, zawiera w sobie, iż tamtejszy *Ambassador* *Ottomański* odprawił z Ministerium nadzwyczajną konferencją, na której upraszał o pomoc Dworu Cesarzkiego przeciwko buntownikowi *Basman-Oglu*.

Listy z *Semlina* pisane zgadzają się z innymi doniesieniami, iż *Basman-Oglu* ma przy sobie znaczną liczbę *Cudzoziemców*. Z tych wielka liczba, jako wiadoma sztuki wojennej, używana jest do odprawiania służby *Adjutantki*, do robienia planów, i pomnażania partyzantów.

z *Manheimu* dnia 19. Lutego.
Dnia onegdajszego *Francuzi* dokonali zburzenia nad-*Reński*ego Izańcu. Teraz komunikacja z obydwojma brzegami jest powrócona, z warunkiem jednak, iż nie wolno będzie przewozić zboża, ani mąki z lewego na prawy brzeg *Renu*, i że wojskowi, którzy z jednego brzegu na drugi przechodzą zechcą, powinni być w paszporty opatrzonemi.

z *Moguncji* dnia 22. Lutego.

Dnia wczorajszego Administracja Centralna i Trybunał Departamentu *Mont-Tonnerre* z wielką uroczystością rozpoczęły swoje urządowanie. Obywatel *Millot*, bywszy Członek Zgromadzenia Konstytucyjnego, na rozkaz Obywatela *Rudler*, był przytomnym tej ceremonii. Dnia dzisiejszego Obywatel *Mallingen*, mianowany został Prezydentem Administracji Centralnej; Innymi Członkami są Obywatela *Petersen*, *Gugel*, *Mosdorff*, i *Losin*. — Odprawować będą swoje sesje w *Lowenhoff*, (gdzie niegdyś zasiadała Regencya Elektoralna) Prezydentem Trybunału kryminalnego jest Obywatel *Macke*; Prezydentem Trybunału cywilnego pierwszej sekcji Obywatel *Schmitt*; Pałac *Erthal* przeznaczony jest dla tych Trybunałów.

z *Kolonij* dnia 5. Lutego.
Ostatnie niedzieli garnizon przemieścił się z tąd do *Nimegi*. Miejsce jego przez małą liczbę wojska dotąd jest załapane. Naitro spodziewamy się iednej pulbrygady. Wojska coraz się więcej ściągają do blokowania fortecy *Ehrenbreitsteinu*.

z *Medyolanu* dnia 12. Lutego.
Wyszeli nowy własny ręczny ukaz Jego Imperatorskiej Mci, iż nikt zaczawszy od 1go Lutego niepowinien pod karą wygnania z kraju nosić fraków, giletów, kapeluszy okrągłych, bóciaków, ogromnych alstuchów, pantalonów, ale ma być ubrany w sukni Niemieckiej z fioletowym kołnierzem, i kamizelami Niemieckimi mającemi kieszenie spuszczone.

z *Medyolanu* dnia 12. Lutego.
Minister *Neapolitański* odebrał dnia onegdajszego kuryera z depeszami, które mniemają być stosowne do interesów *Rzymskich*. We dwie potym godziny ztąd wyjechał. Mówią, iż się udał do *Romanii*, i że zamysła znajdować się w głównej kwatrze Generala komendującego *Berthier*.

Obywatel *Semonville* przyjechał tu szczególnie w prywatnych interesach, i żadnym charakterem publicznym w tym momencie zaszczyconym nie jest.

Rozchodzą się tu wiadomości o bliskim przyłączeniu Rządy *Lukańskiej* do krajów Wielkiego Xcia *Toskańskiego*, który ma nam utąpić niektórych części terytorium z tej strony Miasta *Massa Carara* leżących.

Redakcja *Gazety Korrespondenta Warszawskiego* od zaczęcia swojej pracy, starała się wszelkich używać sposobów na dogodzenie Publiczności, i w tym celu merytko nieoszczędzała pracy, ale i znacznych części ponawianych kosztów, iako to z zbyt dużego druku, maiecia mniejszego, gdy potym i ten dla nadto wyrobionych liter, zdawał się być nie czytelnym. Redakcja przysposobiła sobie zupełnie nowy, lecz gdy nakoniec i ten dla swojej drobności może nieco być niedogodnym, zapisała znowu inny cokolwiek większy, którym niniejsza *Gazeta* w następującym kwartale zaczyna być drukowana. Z tych wszystkich uślów i przez wzgląd szczerze prenumeraty. Publiczność uprzedliwi Redakcja w tym, iż przedkładała podnieść cenę *Włoyey Gazety*, a przez to łamo przysła nową podniecie gorliwości piszących. Bliskie rozwiązanie tylu ważnych okoliczności w *Europie*, każe się spodziewać interesujących wiadomości źródeł, te starannie zbierać i dokładnie donosić będzie obowiązkiem Redakcji. — Cena tej *Gazety* od 1go Kwietnia z Poczta, na rok *Zł:* Pol: 80. na puł roku *Zł:* 40. na kwartał *Zł:* 20. — w *Warszawie* na kantorze rocznie *Zł:* 60. pułrocznie *Zł:* 30. kwartalnie *Zł:* 15. — Każdy zaś egzemplarz groszy 20.

Kantor tej *Gazety* jest w *Rynku Starego Miasta*, w kamienicy *JP. Eberta*, pod *Nrem 65*, na drugim piętrze.

Król *Neapolitański*, równie iako i *Sardyński* ofiarowali *Allians Rządy Cisalpińskiej*; lecz ta dała obom odpowiedź, że właśnie w tym czasie ma zamiar traktować z *Francją* względem podobnegoż związku; Po zawarciu dopiero takowego Traktatu, umawiać się będzie o przyjaźń z innemi Mocarstwami.

Od Granic *Włoykich* d. 26. *Sycznia*.

Francuzi posuwając się coraz bliżej ku *Rzymowi*, żadnego nigdzie nieznanego odporu; gdzie zaś największy doświadczają przeciwności, dzieje się to pospolicie, iak z omdlejącą i w sobie samej uie ufną siłą, która niby się chce bronić, w ten czas gdy największy o bospiecznym myśli dla siebie schronieniu, tak, iak się stało w *Ofimo*. Jeszcze dnia 4. t. m. korpus *Francuzów*, stanął przed tym miastem. Za odebraną wiadomością o zbliżającym się nieprzyjacielu, wszystko rzuciło się do broni, w miejscu, w którym mieli wchodzić *Francuzi*, postawiono iedną armatkę. Gdy iuz stanęli przed bramami, *Republikanie* wyłali *Dragon*a; który z listem w rękę przybył pod iedną z bram miejskich. W tym *Szydłwach* zawoła: kto idzie? *Francuz* odpowie, *Dragon*. Po czym dano na niego ze wszystkich stron ognia. lecz żaden wystrzał, nie był tak szczęśliwym, aby mógł ubić *Dragon*a *Francuzkiego*. Tym czasem *Francuzi* cofnąwszy się, oczekiwali na posiłki, lecz komendant miał *Papieżkiego*, wymawiał się nazajutrz, że niewiedział, że to byli *Francuzi*, bo inaczej, byłby im kazął zaraz bramy otworzyć, W tym nastąpiła kapitulacja, a dzielny *Garnizon* *Papieżki* wyciągnął z miasta.

OBWIESZCZENIE

Względem zakazanego używania *Polskim* stemplem oznaczonych lub zagranicznych *Kart*.

Da das *Warschauer Publicum* sich hin und wieder noch immer ohnerachtet des dagegen unterm 24. Decembris 1796. erlassenen und allgemeinen, und allgemeinen Androhung der edictmäßigen Strafe bekannt gemachten verbots, ausländische oder mit dem polnischen Stempel versehene Spiel Karten zum Nachtheil der Stempel Einkünfte bedient; so siehet die unterzeichnete Königliche Kriegs- und Domainen Kammer sich veranlassen, ineverordnung vom 24. Decembris 1796. das keiner weder mit ungestempelten noch mit polnisch gestempelten Karten Spielen, selbige zum Verkauf anbieten, oder gar wirklich absetzen soll, hiermit ernstlich zu erneuern, und das Publicum für deren Gebrauch sowohl in öffentlichen, als privat Gesellschaften zu warnen, wie auch auf den Grund des erneuerten Stempel Edicts vom 13. May 1766 ausdrücklich festzusetzen, und zu jedermanns Achtung bekannt zu machen: dass von jetzt ab auf Contraventionen dieser Art genau invigilirt, und in jedem Betretungsfalle die Strafe, wie folgt verfügt werden wird.

Es soll nemlich ein jeder: der es sich beykommen lässt, fremde und ungestempelte Karten einzuführen, es mögen ein oder fünf Spiele seyn, ausser der Confiscation derselben, in ein hundert Reichthaler, und für jedes Spiel drüber in 20. RThlr Strafe genommen werden, wel-

Gdy Publiczność *Warszawska* dotąd jeszcze, pomimo w tej mierze pod dniem 24. Grudnia 1796. wyszłego i powszechnie, pod zagrożeniem w Edykcie wyrażonej kary ogłoszonego zakazu, zagranicznych i *Polskim* stemplem oznaczonych kart z uszczerbkiem dochodów stemplowych używa; przeto widzi się niżej podpisana Królewska Wojskowa i Ekonomiczna Kamera być przyniewoloną, owo rozrzuczenie od 24. Grudnia 1796. ażeby się nikt ani nie stemplowanych lub też *Polskim* stemplem oznaczonych kart na sprzedaż wystawiał lub je wcale nawet sprzedawać nie ważył, niniejszym Obwieszczeniem furwo ponowić, Publiczność od używania takowych kart tak w publicznych iako i w prywatnych kompaniach ostrzedz, iako też stosownie do odnowionego stemplowego Edyktu od 13. *Maja* 1796. wyraźnie postanowić, i do publicznej podać wiadomości, iż odtąd na wszelkie kontrawencye w takowym sposobie iak najpilkniejszą baczność dawana będzie i za każde takowe przestępstwo, kara następująca, nieochybnie wyznaczoną zostanie.

To jest: każdy takowy, który się odważy obce i niestemplowane wprowadzić karty, bądź iedną lub pięć talii, ten procz konfiskaty onychże fio *Talarów* i nadto po dwadzieścia *Talarów* od każdej talii za karę zapłacić będzie musiał, iako też i ten, który takimi lub *Polskim* stemplem oznaczonemi Kartami

ches auch derjenige, der mit diesen, oder mit polnisch gestempelten Karten Spielen und einen unerlaubten Handel treibt, ebenmäßig zu gewärtigen hat; wolle genen den Denuncianten einer solchen Contravention allemal die Hälfte der Geldbusse zu theil werden wird.

Außerdem ist aber auch bemerkt worden, dass vorzüglich haufige Juden ein Gewerbe daraus machen einzelne Tailen Spiel Karten um einige Groschen höher, als der werth der selben ist, und sie bey den Special Stempel Rendanten zu haben sind, unter der Hand zu verkaufen: und dadurch die Käufer zu übervortheilen,

Damit nun dieses vermieden, und das Publicum in den Hand gesetzt werde, sich für einen jeder solchen Nachtheil zu hüten; so wird hiermit, wie es schon in dem Publicando vom 24. Decembris 1796. geschehen ist, abermals bekannt gemacht, dass bey sämtlichen Special Stempel Rendanten zu folgenden jedesmal ausdrücklich notirten Preisen, die auf kein Fall, und unter keinem Vorwande überschritten werden dürfen, mit dem Preussischen Stempel versehene Spiel Karten zu haben sind.

1.) Eine Französische auch Polnische oder Deutsche Kupfer Karten a Spiel 12. gut: gr. — 2.) Dergleichen Holtz-Stich a Spiel 10. g. gr. — 3.) Ordinaire Französische auch Polnische oder Deutsche Karten; a Spiel 8. g. gr. — 4.) Ordinaire Polnische oder Deutsche Karten: a Spiel 4. g. gr. — 5.) Schlechtere Polnische oder Deutsche Karten: a Spiel 2. g. gr. — 6.) Feine Kupfer Tarock Karten, a Spiel 1. RThlr 8. g. gr. — 7.) Dergleichen Holtz-Stich a Spiel 1. RThlr und 8.) Ordinaire Tarock Karten Holtz-Stich 10. g. gr. — *Warschau* den 18. Febr. 1798.

Jego Królewskiej Mości *Prus Południowych* Woienna-Ekonomiczna Kamera.

V. HOYM. V. GOLDBECK HELMING.

Von der hiesigen Königl. Súdpreuß. Regierung ist das zur Concurs Masse des hiesigen Juden *Loebel* Israel gehörige zu *Peterkau* auf der *Judenstadt* sub N. 48. unter der Jurisdiction des *Peterkauer* Domainen Justiz Amtes belegene Haus, welches auf 250. RThlr. 1. g. g. 4/5. d. gewürdigt worden ad *hastam* gestelt, und die Bierungs Termine auf der hiesigen Regierung coram Deputo dem *Referendario* *Faltz* auf den 16. April 1798. den 19. *Maya*. c. Terminus peremptorius aber auf den 20. Junii c. jedes mal vormittags um 9. Uhr dergestalt angefertigt worden, dass in letzten Termin gedachtes Haus ohnsehbar dem Meistbietenden zugeschlagen, und auf die nachher einkommenden höheren *Goethe* keine Rücksicht genommen werden soll. — Auch dient zur Nachricht, dass die Taxe von diesem Hause in der hiesigen Regierungs Registratur täglich inspiciert werden kann. Urkundlich etc. Gegeben zu *Peterkau* den 13. Febr. 1798.

Król: *Prus Połud.* Regencya.

grać, lub takowemi niedozwolony handel prowadzić będzie, rowney że podlega ma karze, której połowa denuncyantowi takowey kontrawencyi wypłacoia zawżo będzie.

Procz tego i to ielzce docieczono, iż ofobliwie żydzi podomach się wlozający handel tym prowadzą i pojedynczo talie kart kilka grolzami wyżey, iak ich cena jest i za iaką ie u specjalnego stemplowego *Rendanta* dostać można, potaiemnie przedając i tym sposobem kupującemu krzywdę czynią.

Dla zapobieżenia więc temu i dla przestrogi Publiczności, ażeby się każdego takowego uszkodzenia uszredz mogła, podaje się powtórnie do wiadomości tak iak iuz w *Obwieszczeniu* pod dniem 24. Grudnia 1796. ogłoszonym zostało, iż u wszystkich specjalnych stemplowych *Rendantów* za następującą i za każdą razą oznaczyć się mającą cenę, która w żadnym przypadku i pod żadnym pretekstem przestapioną być nie może *Kart* stemplem *Pruskim* oznaczonych zawsze dostać można.

1. Cienkie *Francuzkie*, *Polskie* i *Niemieckie* koperfytzowe *Karty* talia po 12 fr. gr. 2. takowych *drzewolitychowych* 10. — 3. *Ordynaryjne* *Francuzkie*, *Polskie* i *Niemieckie* *Karty* talia 8 fr. gr. — 4. *Ordynaryjne* *Polskie* *Niemieckie* *Karty* po 4. fr. gr. — 5. *Podleyzse* *Pol.* *Niem.* *Karty* talia 2. fr. gr. — daley — 6. *Cienkie* koperfytzowe *Karty* *Tarokowe* talia 1. *Talar*, 8. fr. gr. — 7. *Takowe* *drzewolitychowe* talia 1. *Talar* i 8. fr. gr. — *Ordynaryjne* *drzewolitychowe* *Tarokowe* *Karty* talia po 16. fr. gr. w *Warsz.* d. 18. *Lutego* 1798.

Król: *Prus Poł.* Regencya tutejsza do *Massy* konkursu domostwo tutejszego żyda *Lewie* *Izraela* w *Piotrkowie* *Lewie* żydowski pod Nr. 48. pod *Jurys.* *Intzitz* amtu *Piotrk.* będąca na 238. *Tal.* r. dg. 4. 4/5. d. otaxowane pod licytacją poddała i termin do licytacji na Regencyi tutejszej przed Deputowanym *Referend.* *Faltz* o g. 9. zrana na dzień 16. *Kwiet.* na d. 19. *Maja* i na d. *peremptoryczny* 20. *Junii* c. wyznaczone z tym warunkiem, iż na ostatnim terminie to domostwo największy dający sprzedaż zostanie, a na podającą później cenę uważaną niebędzie. Taxa tegoż domostwa do *Patentu* licytacji przyłączona, przy wycisnieniu większej *Pieczki* Regencyi *Nafzey* *Prus Południowych* *Piotrkowskiej* i zwycięzcy podpisać dan w *Piotrkowie* d. 13. *Lutego* 1798.